

at beſøge flere Skoler — og jeg har beſøgt adſtillige Skoler — ſaaet det Indtryk, at det vilde være til ſtort Held haade for Bæ-
rerne og Børnene, hvis Bærebogen var ude-
luftet af Skolen. Hvad de øvrige Fag an-
gaar, har jeg noget imod, at Naturkundſkab
er kommen med. Jeg ved nok, at Natur-
kundſkab er en Kæledægge for de allerfleſte
Folk, men jeg er bange for, at det er altfor
mange Fag, der tages med op i Løven og
gøres obligatoriske for vor Almueſkole. Jeg
vilde meget hellere ønske, at der kun ſtod 3
eller 4 Fag, hvori der ſkulde underviseſ, og
at man ſaa gav de ſtedlige Skolebeſtyrelſer
nogen Raadighed til at indføre de Fag, de
mente, man trængte til at ſaa ind i Almue-
skolen. Tre eller fire Fag maa vi have
faſte, Lovbundne, det ene er danſk, mundtlig
og ſkriftlig, Læsning, Hæſtſkrivning, Skrift-
læsning, hvad man nu kalder det. Det er
efter min Betragtning det allervigtigſte Fag
i Almueſkolen. Vil man ſpørge Folk her i
Landet, ſom ſidde i vore Kommunalraad og
have offentlige Beſtillinger, hvad er det egent-
lig, I trænge meſt til, hvad er det, I meſt
have ſavnet Underviſning i? vil man altid
ſaa det Svar: Være jeg kunde ſkrive lidt
bedre, ſaa synes jeg nok, jeg kunde klare mig.
Man hører aldrig nogen praktiſk Mand paa
Landet ſige: Jeg var tilfreds, jeg havde
lært Tyſt i min Ungdom, eller Tyſt eller
et andet Fag. Men det, man ſavner, er at
kunne ſkrive for ſig, at kunne ſætte ſine Tan-
ker paa Papiret, i det hele taget klare ſig
ſkriftlig, haade naar man hører Regniſtab,
Protokoller eller Brevvekſling eller i det
hele taget deltager i vort offentlige Liv.
Derfor ſiger jeg, at det allervigtigſte Fag i
vor Almueſkole er Underviſning i mundtlig
og ſkriftlig Danſk, og derfor kunde jeg ønske,
at der blev lagt endnu ſtærkere Vægt her
paa i Lovforſlaget, ved en Beſtemmelse om,
at der underviseſ mindſt 250 Timer aarlig
i dette Fag, alſaa om et viſt aar-
ligt Timeantal for dette Fag, ſaaledes at
Folk vare overbeviste om, at dette Fag ikke
blev ſtedbarn paa nogen Maade. Og ſaa
er jo ogsaa mundtlig og ſkriftlig Danſk et
ſaadant Fag, at et Menneſke, naar han
virkelig har ſaaet Nærdighed deri, og han
ſiden føler aandelig Trang til at ubvide
ſine Kundſkaber, kan ſaa dem ubvidet, ſaa at
han kan læſe Geografi og Hiſtorie og til-
egne ſig en overordentlig Mængde andre
Kundſkaber. Hvad der gælder om dette Fag,
gælder, om end i mindre Grad, om Regning
og ſelvfølgelig om Skrivning. De øvrige
Fag, Hiſtorie og Geografi, Sang og Gym-
naſtik, læres jo allerede i Almueſkolen, og
hvad man vil have det ud over, mener jeg,

at det er beſt at lægge i den ſtedlige Skole-
beſtyrelſes Haand ſaaledes, at det beſtemmes,
at der er en Pligt til at lade undervise et
viſt Antal Timer i de faſte Fag, og at hvad
der gaar ud derover fordeles paa andre Fag.
Dog maa jeg tage et beſtemt Forbehold med
Henſyn til fremmede Sprog. Jeg mener,
at fremmede Sprog paa ingen Maade bør
indføres i vor Almueſkole. Hele denne Tale
om, at Almueſkolen ſkal være et Trin op
til de andre Skoler, Latin- og Realkoler,
har aldrig tilſagt mig. Jeg ønsker, at vi
ſkulde have en ſyldig Almueſkoleunderviſning,
ſom Befolkningen kan omfatte med Nærlig-
hed og Velvilje, men jeg ønsker ogsaa, at
det ſkal være en Inſtitution, der er afsluttet
for ſig. Det hedder her i Lovforſlaget, at
i Almueſkolen ſkal der underviseſ mindſt 41
Uger om Aaret og, at der paa Landet i
Gennemſnit ſkal underviseſ 18 Timer for
hver Klaſſe i hver Uge. Det er jo i og for
ſig ikke noget nyt, idet man derved kommer
til det ſamme Antal Skoledage ſom efter
den gamle Lovgivning, ſaa vidt jeg ſkønner.
Men jeg ønsker, at man ogsaa her ſkal ſtille
ſig noget friere, ſaaledes at Skoleordenen
kan gøres forſtellig paa de forſtellige Steder
i Landet, efterſom der er Trang og Behov
dertil, at vi alſaa ikke ſkulde ſaa en Ord-
ning, hvorefter alt gaar ens i alle Landets
Kommuner ſom efter en Snor. Forholdene
ere jo i Virkeligheden ſaa forſtellige i de
forſtellige Egne af Landet, at man bør gøre
det muligt for de forſtellige Egne at ordne
deres Skoler, efterſom der er Trang og
Behov, og det kunde ſke paa dette Forſlag
derved, at man indførte et aarligt Timetal
i Stedet for et ugentligt. Efter dette For-
ſlag ſkal der underviseſ i 738 Timer om
Aaret. Men i Veſtjylland — for at jeg ſkal
nævne den Egn, hvor jeg bor, og hvor jeg
i Djebliffet er beſt kendt, ſkønt jeg har boet
adſtillige andre Steder, — have vi adſtillig
flere Timer, end der her er foreslaaet, og
jeg betragter denne Skoleordning ſom meget
god. Jeg ved nok, at Autoriteterne i Alminde-
lighed tror, at der i Veſtjylland er noget pro-
viſoriſt ved Skolevæſenet, at der er noget galt
fat, fordi det ikke gaar efter en Snor, og jeg
har hørt gamle Biſkop Balslev udtale, at
han, da han kom til Veſtjylland, havde den
Foreſtilling, at Skolevæſenet der ikke var
godt ordnet.ovre paa Fyn, mente han,
var det meget bedre; der havde de det ord-
net ſaaledes, at de ældſte Børn gif 4 Dage
om Ugen i Skole om Vinteren og om Som-
meren 2 Dage, medens det omvendte var
Tilfældet med de yngſte Børn. Skolegangen
der ſandt Sted hele Aaret igennem, der var
ikke Tale om en Tid af Aaret, hvor Børnene